

Jméno: Lukáš Černík

Obor: Regionální geografie

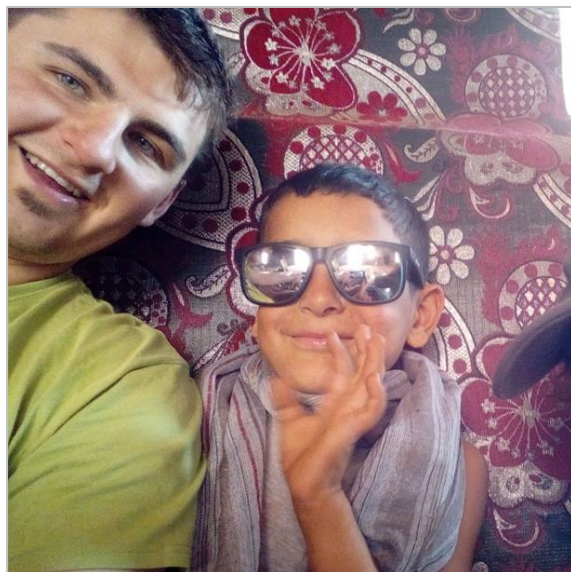
Studium: magisterské, 1. ročník

Země pobytu: IZRAEL

Instituce: Beit Berl College

Typ mobility: studijní pobyt Erasmus+

Období výjezdu: LS 2018

Izrael

Krátké povídání o tom, jak student regionální geografie vyjel v letňáku roku 2018 na Erasmus do Beit Berl College

Etnické války, náboženské konflikty, protesty, násilné protesty, intifády, pásma Gazy, Palestina, Hamás, Golanské výšiny, nerespektování mezinárodních dohod, okupace, špionáž, porušování lidských práv, terorismus – zhruba ve světle těchto událostí nám tuto zemi vykresluje společenská média všeho druhu. Potom člověka ani nepřekvapí, že velmi obdobný obrázek má i většina české společnosti. Já sám jsem snad 100x musel vysvětlovat „proč tam jako jedu“ a co tam „jako budu dělat“. Pravda je totiž velmi relativní pojem a kde jinde by ji měl člověk poznat než přímo na místě. A tak se letělo...

Velmi rychle jsme zjistili, že obavy našich blízkých se vůbec nestřetávají s realitou. Stát Izrael přímo překypoval naprosto skvělými lidmi, kteří jsou téměř nonstop plni optimismu a elánu, a to ve všech věkových skupinách, napříč všemi městy, mošávami i kibucy (čti vesnice). O pozvání na různé obědy, večere či dokonce některé sváteční náboženské obřady nebyla nouze a my tak mohli poznávat celé početné a pevně semknuté rodiny místních obyvatel. Naprostá většina populace zde mluvila perfektní angličtinou a v rozhovorech bylo znát, že mluví s velkou upřímností k všemožným tématům.

Studium zde probíhá v poměrně malém univerzitním kampusu, který spíše připomínal nějaké malé lázeňské městečko, ale bylo v něm vše potřebné. Nejbližší město se supermarketem je vzdálené asi 4 kilometry. Vzhledem k malému počtu studentů, zde byla výuka daleko osobnější, než je tomu u nás. Ve škole jsme měli tu fantastickou možnost navštěvovat kurzy jak pro židovskou část populace, tak i pro tu arabskou, takže jsme nepoznávali jen jednu stranu mince, ale obě naráz. V rámci našeho poznávání jsme samozřejmě podnikli několik výletů na západní břeh řeky Jordán a také jeden trek po Golanských výšinách. Po celé zemi lze poměrně efektivně cestovat autobusy či za pomoci sdílených taxíků, nejzajímavějším způsobem je zde však cestování autostopem, což je dle mého mínění jeden z neefektivnějších způsobů jak poznat obyvatelstvo v dané části země.

Mohl bych zde popisovat nespočet zážitků a životních příběhů, avšak myslím, že nejlepší bude, když do této úchvatné země poznání vyrazí každý sám.

